

Πέρασα ένα ολόκληρο χρόνο δισταγμών και αμφιβολιών μέχρι να πάρω τη μεγάλη απόφαση. Ο γιατρός που με παρακολούθει από την πρώτη εμφύτευση η οποία έγινε το 1995, δεν παρέλειπε να μου τονίζει συνεχώς πόσο μεγάλο όφελος θα είχα από το δεύτερο κοχλιακό. Κάθε φορά που το σκεφτόμουν όμως δίσταζα και οπισθοχωρούσα και ο κυριότερος λόγος της άρνησής μου ήταν η πολύ καλή ακοή που μου πρόσφερε το ένα κοχλιακό. Θυμάμαι ακριβώς τις σκέψεις και τα λόγια μου κάθε φορά που γινόταν λόγος για αμφοτερόπλευρη εμφύτευση:

γιατί να υποστώ ξανά την ταλαιπωρία μιας επέμβασης?

τι έχω να κερδίσω?

τι περισσότερο θα ακούσω?

είναι δυνατόν να υπάρχει κάτι περισσότερο?

Δεν με τρόμαζε το χειρουργείο ή η νάρκωση όπως συμβαίνει συνήθως, δεν ήταν ο φόβος η αιτία των δισταγμών αλλά οι αμφιβολίες μου για τη δυνατότητα ύπαρξης καλύτερης ακοής μέσω του κοχλιακού εμφυτεύματος.

Υπήρχαν όμως στιγμές όπως σε κάποιο κέντρο διασκέδασης με φίλους, ή ακόμη και στο σπίτι όπου συνυπήρχε ο ήχος τηλεόρασης ή ραδιοφώνου με τις φωνές των παιδιών μου, που διαπίστωνα ότι πράγματι κάτι μου λείπει κι αυτό το κάτι ήταν η ακοή από το άλλο μου αυτί. Σ' ένα θορυβώδες περιβάλλον άκουγα μόνο το άτομο που καθόταν αριστερά μου, (η πλευρά που φοράω το πρώτο κοχλιακό), με αποτέλεσμα να μην μπορώ να συμμετέχω άνετα στη συζήτηση ή να αναγκάζομαι συνεχώς να ζητάω να μου το επαναλάβουν, κάτι που είναι ιδιαίτερα ενοχλητικό.

Έτσι λοιπόν άρχισα να σκέφτομαι σοβαρά την περίπτωση ενός δεύτερου κοχλιακού για να καλύψω αυτό το κάτι που μου έλειπε, έτσι τουλάχιστον πίστευα τότε.

Δεν μου ήταν αρκετές όμως οι επιβεβαιώσεις του γιατρού μου, θέλησα κάτι πιο χειροπιαστό, θέλησα να ακούσω από τους ίδιους τους ομοιοπαθείς τη διαφορά, τη βελτίωση και τα αποτελέσματα που διαπίστωναν. Φυσικά εδώ στην Ελλάδα δεν βρέθηκε κανείς για να έχω μία προσωπική επαφή, σερφάροντας όμως στο ίντερνετ βρήκα αρκετές αναφορές εμπειριών αμφοτερόπλευρα εμφυτευμένων ατόμων, ειδικά Γερμανών.

Όλοι τους, ακόμη και γονείς παιδιών, μου παρουσίασαν τα αποτελέσματα ως τέλεια, συγκεκριμένα θυμάμαι το γράμμα ενός εκπαιδευτικού Γερμανού, ο οποίος ήταν έτοιμος να παραιτηθεί από την εκπαίδευση γιατί το ένα κοχλιακό δεν αρκούσε να κάνει σωστά τη δουλειά του. Μετά την αμφοτερόπλευρη εμφύτευση όμως συνέχισε κανονικά να ασκεί το επάγγελμα του εκπαιδευτικού –στο οποίο η αίσθηση της ακοής είναι ιδιαίτερα σημαντική όπως όλοι γνωρίζουμε- και μάλιστα με επιτυχία, άκουγε τους μαθητές του ακόμη και τις στιγμές που τους είχε γυρισμένη την πλάτη και έγραφε στον πίνακα, και όχι μόνο αυτό αλλά μπορούσε να αντιληφθεί από ποια κατεύθυνση ερχόταν ο ήχος.

Αυτά μου ήταν αρκετά για να διαλύσουν τους δισταγμούς και να προχωρήσω, σε συνδυασμό φυσικά με την εφεύρεση του οπισθοωτιαίου επεξεργαστή ο οποίος έχει πολύ καλύτερη απόδοση –γεγονός που διαπίστωσα η ίδια όταν έκανα την αναβάθμιση- και είναι σχεδόν αθέατος, έτσι πήρα την απόφαση και είπα «ο θεός βοηθός».

Τον Σεπτέμβριο του 2002 λοιπόν, στις 23, έγινε η εμφύτευση και αμέσως την επόμενη μέρα ο τεχνικός τοποθέτησε το εξωτερικό τμήμα του εμφυτεύματος και

έκανε την πρώτη ρύθμιση, κάτι που με διευκόλυνε πολύ, γιατί δεν χρειαζόταν να περιμένω έναν ολόκληρο μήνα για να ακούσω τους πρώτους ήχους όπως είχε γίνει στην πρώτη μου εμφύτευση.

Ειλικρινά μου είναι δύσκολο να περιγράψω με λόγια αυτό που ένιωσα, αρχικά μια μικρή δυσαρέσκεια, γιατί έπρεπε να αντιμετωπίσω ξανά το δύσκολο αρχικό στάδιο κατά το οποίο όλοι οι ήχοι και ειδικά ο λόγος ακούγονται κάπως παραμορφωμένα και γεμάτα ενοχλητικά παράσιτα, πολύ πιο κατανοητά όμως σε σύγκριση με την πρώτη εμπειρία, μιας και ο εγκέφαλος είναι ήδη εκπαιδευμένος, απλά πρέπει να ξυπνήσει και το δεύτερο αυτί όπως λένε. Από την άλλη όμως πραγματική ακουστική πληρότητα, ένιωσα τον εαυτό μου να πλημμυρίζει από ήχους, είχα την εντύπωση ότι προσπαθούσαν να διεισδύσουν μέσα από τους πόρους του δέρματος και όχι μονάχα από τα μικρόφωνα των κοχλιακών, το αξιοσημείωτο είναι ότι μπορούσα να τους αισθανθώ όχι μόνο να τους ακούσω, δεν ξέρω κατά πόσο μπορεί να γίνει κατανοητό κάτι τέτοιο, είναι μία εμπειρία που την προκαλεί κάποια αίσθηση, και οι λέξεις είναι πάντα φτωχές για να περιγράψουν πλήρως κάτι το οποίο δεν είναι ορατό. Είναι πραγματικά δύσκολο να φανταστεί κανείς ότι η στερεοφωνική ακοή, που επιτυγχάνεται μέσω της αμφοτερόπλευρης εμφύτευσης μετατρέπει τον κόσμο σε τρισδιάστατο, είναι κάτι πραγματικά υπέροχο.

Μετά από 7 μήνες με δύο κοχλιακά η ζωή μου έγινε πιο όμορφη και άνετη, αισθάνομαι πιο σίγουρη για τον εαυτό μου και συμμετέχω σε κοινωνικές συγκεντρώσεις χωρίς άγχος και με μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση.

Αρχικά σκεφτόμουν ότι το δεύτερο θα το φοράω κάποιες ώρες μόνο, συγκεκριμένες στιγμές κατά τις οποίες αντιμετωπίζα δυσκολίες στην κατανόηση του λόγου αλλά τώρα δεν το αποχωρίζομαι ούτε λεπτό. Η ποιότητα της σημερινής μου ακοής δεν συγκρίνεται με αυτή του ενός κοχλιακού, η οποία πίστευα όλα αυτά τα χρόνια ότι ήταν αρκετή και ικανοποιητική.

Το ένα κοχλιακό μου αφήνει κάποιο δυσάρεστο κενό, τα δύο μου προσφέρουν ακουστική πληρότητα με αποτέλεσμα να έχουν λυθεί πολλά από τα προβλήματα που αντιμετωπίζα.

Μ.Σ.